

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică

sub direcția unui comitet

Inscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociației „Astra”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:

SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 98.646/1943

În jurul cooperăției

Între așezămintele de cari agricultorii vor trebui să se folosească tot mai mulți în viitor — în interesul lor bine priceput, pentru a putea produce rețete mai mari și de bună calitate și a le valoriza mai mult câștig, — cooperăția va fi la loc de frunte.

În alte țări realizările cooperăției au și o sută ani la spatele lor; au fost înființate, la început, destulă neîncredere diferitele soiuri de cooperative, dar văzându-se rezultatul lor binefăcător, încrederea în ele a crescut, din an în an, și numărul lor sporit.

Chiar și la noi, în vechiul Regat, viața cooperativă are un trecut frumos, numărând câteva decenii, fiind rezultate îmbucurătoare în atâtea ramuri de producție sau exploatarea agricole.

La noi, în Transilvania și Banat, viața cooperativă nu a putut lua un avânt până acum între români. A luat însă între minoritari, cu deosebire între și și șvabi.

Noi ne-am arătat până acum destul de conștienți în înțelegerea de cooperative între sătenii noștri, și indemnuri s'au dat și la noi de cel puțin o jumătate de veac, s'au dat mai ales după Unire, și se ai dau cu insistență și astăzi.

Cu deosebire Asociațiunea noastră culturală și profesională „Astra” a stăruit mereu asupra folosului cooperăției, îndemnând poporul să întemeieze astfel de așezăminte sătești. Încă prin anii 1912-13 „Astra” avea și un conferențiar anume care mergea pe sate sătând țăranilor cum să facă diferite feluri de cooperative.

Indemnul și mișcarea n'a prins însă decât în ea puține locuri.

Nu a prins nici după unire, când avem un Institut Național al Cooperăției, un organ al Statului, care conduce și îndrumăază cu pricepere toată viața cooperativă din țară și care și-a dat și sfaturile și ajutorul bănesc tuturor acelor cari au fost înțelepțitori și au voit să întemeieze cooperative.

Causele pentru cari românii dela apusul Carpaților n'au îmbrățișat cu însuflețire viața cooperativă vor fi ele destule, pe lângă slăbiciunea noastră în naștere de a ne mulțumi mereu cu „ceea ce am avut din bătrâni.” Nu vom sta aici să le înșirăm pe rând decile din trecut, care toate se pot reduce la lipsa de lucrul nou, la neîncrederea dintre noi, și la lipsa marelui nostru individualism, adică la plăcerea noastră de a lucra singuri, de capul fiecăruia, să nu avem nici o îndatorire față de alții, și să nu ne dată judeca nimeni pentru tot ce lucrăm, să nu avem nici un contract și nici o răspundere în fața altora.

Nu vom sta să judecăm acestea piedeci pentru că azi toate trebuie să cadă, și vor cădea în fața constrângerii vieții agricole, care nu mai conțeașă fiind lucrul e făcut de singuratici, cu unelte primitive, pe pământ puțin, ci numai când se lucrează pe pământ mult, cu unelte moderne, când oamenii întovărășesc pentru munca și producția în mare, cooperative sau obștii agricole, și când își valorifică direct produsele din cooperativele înființate în acest scop.

Ce nu am făcut din bunăvoință și din pricepere

Doamne ajută!

„Totdeauna lucrul tău
Să-l începi cu Dumnezeu!”

Aceste cuvinte îmi vin în minte în clipa de față, când m'am hotărât, să scriu și eu la această gazetă.

Țin, cu tot dinadinsul, ca să arunc din rodul sufletului meu, cea mai bună sămânță de duh românesc și creștinesc în nobilul ogor al neamului meu, nu pentru convingerea, că cuvântul meu este mai clar, mai limpede și mai curat, ca al altora, ci pentru că simt o porune de dincolo de priceperea mea, că și eu trebuie să-mi fac datoria în aceste timpuri de mare cumpănă, când fiecare român se cade și se cuvine, să lupte cu arma pe care bunul Dumnezeu i-a orânduit-o și i-a pus-o în mână.

Toți fiii țării au o pricepere și o deprindere și toți știu să-și facă datoria, urmează prin urmare, ca și eu să mi-o fac. Mesteșugul meu nu e mai ușor, ca al altora, însă prea puțini sunt aceia cari îi simt trebuința.

Dealtfel nici breasla scrisului nu-i prea întrebata în această lume, ca și a multora dintre ceilalți meșteșugari, însă noi credem, că nicio meserie sub soare nu este mai necesară lumii acesteia, ca lucrarea noastră de a contribui la luminarea minții și înobilarea inimii fraților noștri români, mai ales astăzi când fel de fel de neamuri ne șoptesc la ureche, că ei ne iubesc și că ne vor binele mai mult, ca părinții și frații noștri de sânge. În aceste timpuri grele, găsim, că e bine, să adăugăm, la indemnul altora și îmbărbătarea noastră, mai ales, că streinii au început, să se îmbrace ca noi, ca să credem,

că sunt de-ai noștri și să le sorbim șoaptele și să le urmăm indemnurile.

Fiecare dintre noi românii, trebuie, să ne dăm seama, că drumul vieții noastre ca neam nu ne este urzit de mâna soartei, ci rămâne ca mâna noastră să țese pânza vredniciei noastre. Pronia cerească a urzit firele destinului nostru ca neam, după hărnicia și priceperea noastră. Acestea vor țese haina faptelor noastre, cu care ne vom prezenta în fața Tatălui ceresc, la judecata cea mare și înfricoșătoare când ne vom lua răs-plata.

Fiecare dintre noi românii, trebuie să ne dăm seama, că toate faptele noastre de astăzi, pe cari le împlinim pentru neamul nostru și pentru scumpa noastră țară se vor țese în pânza vieții noastre și de aceea, se cade, să fim cu grije, nu numai la lucrarea noastră, ci și cum sunt faptele fraților noștri, căci ori cât de bună și trainică și frumoasă ar fi bătătura dată de noi, dacă fratele nostru nu bate și el ce are mai bun și mai curat în sufletul lui mai ales, dacă noi toți, cari țesem pânza vieții neamului nostru nu armonizăm culorile faptelor noastre, nu vom reuși niciodată să creiem o lucrare de folos.

Cu aceste gânduri mă apropiu de această gazetă, care de 50 de ani împliniți a purtat în paginile ei toată râvna, toată nădejdea și toată grijea unui neam, să lucreze cu vrednicie și cu cinste pentru asigurarea unei vieți românești și creștinești. Cine va răsfoi paginile din anii trecuți ale acestei gazete va găsi nu numai îndrumători minunați ai poporului, dar mai ales va găsi realizări minunate în satele noastre, datorită înțelegerilor cari au existat între locuitorii satelor și conducătorii lor firești.

Mă adresez cititorilor acestei gazete cari întotdeauna au fost cei mai rășăriți frunțași ai satului și îi rog, să mă citească cu aceeași dragoste frățească cu care mă apropiu eu dânsii.

Și ca să fie inima noastră plină de încredere, că nu vom orbecăi alături cu marile interese ale numelui și ale scumpei noastre Românie, ca bun creștin în prag de faptă românească ce doresc să o împlinesc în paginile acestei gazete zic: **Doamne ajută!**

Ion Pica

P A S T E L

Trece 'n sus pe plaiu în sus,
Un voinic pe-un murg călare,
Înapoi se uită dus
Peste mândrele hotare...

Dus, el cată spre Ardeal
Unde-o turlă în fund strălucе;
Murgul urcă greu la deal
Pe voinic de abia-l mai duce...

Neguri de brădet se întind...
Turla 'n văi de mult e ștearsă.
Dar voinicul pribegind
Tot mai ține fața 'ntoarsă.

ST. O. IOSIF

(„Din Transilvania în poezia Românească”).

până acum, vom fi siliți de împrejurări să facem.

Omul singur, micul proprietar singur, cu vâcuțele lui, cu plugușorul lui, azi nu mai poate ținea piept producției în mare, cu uneltele mașinismului de azi. Și țările în care cooperăția e în putere, fie

de bună voință, sau impuse de Stat, ca în Rusia, vor produce mereu mai mult și mai bun, mai ieftin și vor vinde mai ieftin decât noi. În chipul acesta însă o țară poate ajunge roabă economică altor țări, cu care nu ține pas.

Pe urmele Domnului

Vameșul și fariseul

De când e lumea, de când e cunoscută istoria neamurilor, nu s'a aflat încă niciodată un învățător, un proroc, un predicator, sau un întemeietor de religie care să fi vorbit mai pe înțelesul tuturor oamenilor, mai limpede și ușor de priceput, ca Mântuitorul Isus Hristos. Cele mai mari adevăruri, cele veșnice, și cele mai grele, El le-a îmbrăcat într-o formă lesne de privit pentru orice minte sănătoasă.

Fiindcă venise ca Mântuitor al tuturor oamenilor, El a vorbit pe înțelesul tuturor, ca nimeni să nu poată spune că el nu a priceput Evanghelia Domnului.

Și tot pentru aceasta înlesnire a priceperii tuturor s'a folosit Domnul Isus Hristos în propovăduirea Sa de luminoasele pilde și asemănări, cari pun în fața tuturor adevărul limpede.

Iată și pilda vestită a vameșului și a fariseului! Cine nu o înțelege cu ușurință, dintr-o dată, fără tâlcul preotului? Toată lumea o pricepe, căci e limpede ca lumina soarelui.

Dar ce adevăr de temelie, mare și greu, ni se propovăduiește prin pilda aceasta! Un adevăr greu în urmări, și care trebuie pus de fiecare om de înșuși începutul vieții sale creștine, căci fără el, nimeni nu poate trăi creștinește.

Și adevărul e acesta: In fața lui Dumnezeu să ne înfățișem așa cum suntem! Cu fața noastră cea adevărată. Să ne punem inima în palmă și așa să ne apropiem de Dumnezeu! Dacă suntem răniți, să ne arătăm răniți; dacă suntem buboși de păcate, să ne înfățișem cum suntem, să nu încercăm a ne îmbrăca în haină curată de in, că trece prin ea puroiul.

Înainte Domnului nu ne putem ascunde ca înaintea oamenilor! Dumnezeu e atotștiutor și a toate văzător, căci e pretulindinea de față, străbătând și gândurile noastre cele mai ascunse.

In fața Domnului să fim sinceri, să fim drepti cu noi înșine, arătându-ne așa cum suntem și cum ne știe Dumnezeu că suntem. Să nu fim farisei fățarnici în fața lui cu gândul prostesc de-a-L înșela, căci n'avem pe cine înșela!

Dar se va zice: e greu să fi sincer, să fi umilit, să-ți recunoști păcatul chiar în fața lui Dumnezeu!

Pentru ce ar fi greu? Gândindu-ne temeinic am putea încă afla motive temeinice să nu ne arătăm altora așa cum suntem când nu e nevoie ca și alții să cunoască păcatele noastre.

Dar în fața lui Dumnezeu pentru ce ar fi greu să fim sinceri și umiliți și să ne recunoaștem greșelile? Orice mărturisim noi ori nu, El tot le știe încă din clipa când păcatul a fost încă numai în gândul nostru.

A fi plini de mândrie în fața lui Dumnezeu și a nu-ți recunoaște greșala din cuprinsul vieții, e cea mai prmejdioasă nebunie, care apucă totuși pe unii oameni, cum a apucat pe fariseul din pilda Domnului.

Pentrecă urmând așa, zadarnic te rogi, zadarnic mergi la biserică, zadarnic chiar postești, și dai milă la săraci ca fariseul. Căci faci binele numai pentru a te mândri cu el, iar păcatul ți-l ții ascuns, înaintea cuiva în fața căruia toate sunt descoperite. Așa nu te poți îndrepta, nu te poți face mai bun niciodată.

Celor reținuți pe patul suferințelor „Foaia Poporului” le împărtășește, prin slova sa, folositoare sfaturi duhovnicești și doftoricești.

Calendarul săptămânii

Luna Februarie

D. Vam, Ev. Luca 28, 10-14. Gl. 1 Sf. 1		VREMEA
Luni	7 P. Partenie	(după calendarul de 150 de ani)
Marți	8 M. Teod. Strat.	1—4 vânt, 5—6 frig,
Mierc.	9 M. Nichifor	7—13 bine, 14 cald,
Joi	10 † M. Haralamp.	15—17 vânt, 18 ninge,
Vineri	11 M. Vlasiu'	18—20 vânt, 21 ninge,
Sâmb.	12 C. Melelie	22—24 frig, 25—29 nin-
Dum.	13 P. Martinjan	ge cu viscol.

D. F. răt. Ev. Luca 15, 11-32 Gl. 2. S. 2

Nana Stanca

sau: omul împăcat cu soarta

Era toamnă. Soarele ascuns după dealul din față își strângea ultimele raze, lăsând în urmă răcoarea serilor cu cer senin și lună plină. Mi-aduc aminte ca acum. Treceam abătut și gânditor, la cine știe ce planuri de realizat, într-o lume pe care o căutam oriunde, numai în jurul meu nu. Dar vorba domoală și cuviincioasă a nanei Stanca, mă oprește în drum și în gând. Mă găseam în fața bordeiului nanei Stanca, unde adeseori, în zori de zi sau în asfințit de soare nana Stanca cu țigara în gură, încolăcită lângă „oala” așezată pe trei picioare de-asupra unui foc, desmiardă cu mâinile-i „albe” ca fundul oalei de de-asupra focului, un purcel, singura-i avere mișcătoare.

Ușor, pe nesimțite, din vorbă în vorbă, am început o poveste aievea. Povestea vieții nanei Stanca, mamă la 9 copii și soția răposatului Mihai Râpa fost bărbat la trei femei și tată la 19 copii. Răposatul Mihai era fierar căldărar de meserie. Lucra ajutat de nana Stanca care ori de câte ori nu dădea bine cu „barosu” sau „nu sufla bine cu foiu” își primea în spate răsplata. Dar Mihai tot era și bun căci aducea acasă „cât de cât” câte ceva.

În văduvia ei, nana Stanca își hrănea copiii, din ceceea putea câștiga, lucrând cu palmele „la unu” și „la altu” prin sat. Iarna cu greutățile ei n'o prea îngrozea, deși bucate nu avea. Ea avea o credință: „Nu pot fi toți bogăți, că atunci sărac cine o să mai fie.”

Și-apoi „dacă murim, tot acolo mergem toți”. Nu e locul să spunem tot ce ne-a spus nana Stanca. Dar trebuie să spun că din toată povestea ei, din tot felul ei de-a fi și de-a trăi, desprindem mulțumirea sufletească cu care își ducea viața de pe-o zi pe alta, neștiută și nebagată în seamă de muritorii cu pungă și hambarele pline. Ea nu avea nimic cu ziua de mâine. Ea avea ce avea cu ziua de azi: „Mâine știe Dumnezeu ce-o mai fi”. Așa vorbea nana Stanca, fără să fi citit vreodată învățătura Mântuitorului: „Nu adunați comori pe cari molii le strică și hoții le fură” sau „căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte se vor adăuga voaună.” În tot trecutul vieții ei era cinste și omenie „căci așa-i place lui Dumnezeu”.

Bucata de mălaiu, codrul de pâine câștigat prin muncă umilă și cinstită prin sat, „zama” făcută în ușa bordeiului, o mulțimea deajuns pe nana Stanca și pe copiii ei.

Au trecut ani și vor mai trece și în sufletul meu va trăi aceeași întrebare. Ce folos de avutul, prietenii, situația socială și bunăfăciile din care noi gustăm, dacă toate acestea nu pot coborî în sufletul nostru pacea cu binefacerile ei?

Invențiile lumii și rodirile civilizației ce rost mai au pentru sufletul nostru, dacă vecinic suntem nemulțumiți, neliniștiți și nefericiți?

Secretul vieții liniștite, îmi pare că nu își are o-bârșia în sărăcie sau bogăție și nici în civilizație, ci în fărâia însușirilor sufletești ale omului.

Muritorul care poate fi mulțumit în sufletul său de tot cecece îi aduce ziua de azi sau de mâine, bine sau rău, acela poate spune că nu-i așa departe de fericire.

Astăzi, când cu o goană nebună alergăm ca pe diferite căi mai mult sau mai puțin cinștite să adunăm

DIN SFATURILE DOCTORULUI IOSIF

Despre microbi

Ce sunt microbii? Cari sunt însușirile lor
Cum pot produce ei boală?

Boalele molipsitoare sunt cauzate de niște vietăți mici, cari nu se pot vedea cu ochii liberi și numai printr'un ochean măritor (microscop) și cari vielă numesc microbi sau bacterii.

Ce sunt acești microbi? sunt niște vietăți foarte mici (una mia parte dintr'un milimetru), cari au mai diferite forme, duc o viață a lor și trăesc înarmăr foarte mare în tot ce ne înconjoară, dar și noi înșine. Sunt milioane și miliarde de microbi, mișună nevăzuți în aerul ce-l respirăm, în apa ce dăbem, în pământ, pe bucate și chiar în corpul nostru. Dacă toți acești microbi ar fi răi și ar pricinui boala nu ar mai putea fi om sănătos pe pământ, toată lumea ar trebui să fie bolnavă.

Dumnezeu a rânduit însă astfel!

După cum sunt oameni buni și răi, animale sălbatice și blânde, ori plante bune și altele relaș astfel sunt microbi buni cari împlinesc o chemare molipsitoare, și sunt microbi răi, cari pricinuesc boala. Microbii buni sunt aceia cari produc fierberea vinului, creșterea aluatului de pâine, laptele acru, oțetul, și câte și mai câte, iar cei răi numiți de doctori patogeni produc boale ca: tifosul (lingoarea), pojarul, tuberculoza, dalacul, scarlatina, vărsatul, difteria și boale despre care vom vorbi.

Din fericire numărul microbilor răi, sau patogeni este cu mult mai mic, decât al celor buni și folositori. Și nici cei răi, chiar când vin în atingere cu oamenii, omenes nu sunt în stare să producă totdeauna boala.

Corpul omului vine în atingere cu ei în căile cari le vom vedea mai la vale, se molipsește, însă se îmbolnăvește decât în anumite cazuri. Ca să producă boală este nevoie mai întâi ca microbii să fie în stare vie să aibă putere de viață, adică să aibă virulenți să pătrundă în corp în număr îndestulător în corpul în care pătrunde să fie potrivit, pentru înfăptuirea lor.

Pe lângă aceste condițiuni mai trebuie ca microbii să intre în corpul omenesc pe anumite căi, prin micile porți de intrare, căci altfel, oricât de mulți și virulenți ar fi nu își vor putea ajunge scopul, adică să vor putea pricinui boală numai dacă intră în corp pe căile obișnuite adică prin gură și stomac (înghitirea mâncării), precum microbul care pricinuesc boala numită cărbune ori dalac își ajunge scopul numai dacă intră prin piele. Și în felul acesta fiecare microb își are căile lui obișnuite, prin care caută să pătrundă în corpul omului unde dacă găsește locaș prielnic și va înmulți în scurtă vreme și va pricinui boala.

Corpul omenesc însă nu stă leneș și în nelupe față de atacul dușmanului, pe care caută să-l războie și chiar și cel mai slab organism caută să lupte și răspuțeri și să se apere. Lupta care se încinge cu microbii răi și puterile de apărare ale corpului uman este dintre cele mai interesante și pilduitoare. Deznădăjduite mai multe ori se încinge o luptă pe viață și moarte între corpul omenesc și microbi și de succesul acestei lupte depinde în cele mai multe cazuri înțelegerea omului.

Dr. I. r.

comori pământești; cinștea și omenia nanei Stanca și cinștea și omenia celor mulți și neștiuți din neamului nostru, îmi vine mai des în minte.

Sigur nu trebuie să dorim sărăcia nanei Stanca, dar să dorim o viață cinștită și corectă: față de Dumnezeu, Neamul și Dumnezeu la care ne închinăm.

Pr. A. ap.

Plata la timp a abonamentului, a fost o datorie mare a onorat totdeauna pe cetitorii „Foil Poporului”

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Vacile: o binecuvântare a Cerului

Într-o poveste se spune, că Irod aflând despre nașterea lui Isus, a trimis să caute și să omoare pe toți copiii, doar va găsi între ei și pe pruncul Isus și-l putea omori. Maica Domnului auzind despre aceasta, la ascuns în ieslea vacilor. Și vacile l-au încălzit și l-au hrănit. Isus a întrebat pe Maica Sfântă:

— „Cum se cheamă dobitoacele acestea cu care te dai?”

— Vacii, a răspuns Maica Sfântă.

— Binecuvântate să fie ele din neam în neam. Când de atunci vacile sunt socotite ca animale binecuvântate, cari aduc la casă numai îndestulare. Vacile seamănă belșugul casei. Când zice un om, că are o vacuță cu lapte în țârla lui, să știe, că are tot ce-i trebuie, și sărăcia în casa lui nu îndrăznește să se arate.

Unii gospodari le țin numai pentru lapte; cei mai mulți însă cu vacile își lucrează pământul și își împart toată gospodăria.

Cum se alege o vacă de soiu

Când cumpărăm o vacă, trebuie să vedem bine cum e format capul, gâtul, pieptul, spinarna, șalele și alte părți ale corpului.

Capul să fie bine format. Deregulă capul e în gâtură cu oasele corpului. Dacă oasele nasului sunt lungi și subțiri și picioarele sunt lungi. Dacă oasele nasului sunt scurte și picioarele sunt scurte și groase. Vacă cu picioare lungi și subțiri, a fost rău hrănită ca înăără, pe când cea cu oasele nasului și a picioarelor scurte și groase a fost bine hrănită când a fost tină.

Ochii vacilor trebuie să aibă totdeauna o căutătură blândă.

Unirea gâtului cu pieptul să fie potrivită și la nivelul de unire, gâtul să nu fie uici prea gros, nici prea subțire. Partea de sus a gâtului să fie dreaptă.

Pieptul trebuie să fie bine dezvoltat și adânc.

Pieptul bine dezvoltat au vacile, cari au fost ținute ca tinere, mult timp la pășune.

Greabănul lat și coastele boltite. În acest caz și plămânii sunt bine dezvoltați.

Splnarea să fie dreaptă. Dacă e îndoită în jos, se zice că vaca e deșălată.

Șalele trebuie să fie lungi, iar crupa lată și lungă.

Ca să fie bună de lapte

Pânțele rotund. Să nu fie nici prea lăsat în jos, nici prea supt. Pânțele lăsat în jos au vacile cari au fâtat de multe ori, sau au fost rău hrănite.

Ugerul să fie bine dezvoltat și alungit sau către partea dinainte sau către partea dinapoi. După formă, ugerul poate fi rotund sau turtit. Pielea de pe uger, trebuie să fie netedă și sub ea să se vadă numeroase vinișoare. Pe piele să fie fire subțiri de păr.

Țățele vacii încă trebuie să fie lungi, ca la muls să poată fi bine prinse cu mâna. Țățele dinainte, de obicei sunt cu 1—2 cm. mai lungi ca cele dinapoi.

Pe sub pânțele vacile au vinele laptelui.

Cu cât aceste vine sunt mai mari, cu atât vacile sunt mai bune de lapte.

Semnele vacilor buboase de tuberculoză

Dacă vaca are pe uger mici umflături, cari cu timpul se măresc și se întăresc, e semn că e bolnavă de tuberculoză. Dela această vacă, tuberculoza poate trece și la om, de aceea e bine să se arate medicului veterinar.

Vacile trebuie bine îngrijite. Grajdul să fie curat și calduros, iar hrana bună și îndestulătoare.

Ori cât vom ține seamă de însușirile alese ale vacilor, dacă nu le vom grijii și hrăni cum trebuie, nu vom avea dela ele nici folosul pe care îl așteptăm.

Ion Popu-Câmpeanu

Ploile de iarnă și agricultura

Ploaia în Ianuarie este lucru rar, pentru că rar se întâmplă ca Austrul (Vântul dinspre Apus) să stăruie așa de mult peste câmpiile noastre, bătute iarna mai mult de Crivăț (vântul de Răsărit).

Ploile de iarnă nu sunt rele. Dacă pământul nu este înghețat, ploaia de iarnă este mai bună ca zăpada, pentru că intră în pământ și nu dă naștere la mundații, așa cum dă zapezile primăvara, când se topesc.

Un singur rău pot aduce ploile de iarnă: pericolul de a îngheța pământul, în cazul când Crivățul ia locul Austrului. Dacă pământul are prea multă umezeală și îngheață, semănăturile de toamnă — grâul, orzul, secara, rapița — pot degera și, în cazul acesta, ies din iarnă slabe și rari. Când un ger de 17—20 grade sub zero, ține 10—15 zile și pământul este desoperit (fără zăpadă) și plin de apă (din ploile de iarnă) semănăturile suferă. Mai ales dacă din când în când se mai desgheață și apoi iar îngheață, pământul

se crapă și rădăcinile semănăturilor se rup, iar foile degerate se clocesc.

Dacă, însă, moina se menține, pământul se scurge și se svântă și după aceea vine înghețul, semănăturile nu mai suferă.

Dacă, după svântarea locului, vine și o zăpadă — de o palmă sau mai mult — înaintea gerului, semănăturile sunt asigurate. Dacă moina continuă și pământul se svântă, putem face arături pe toate locurile pe care nu le-am arat în toamnă. Iar mai spre primăvară, avem vreme să facem a doua arătură, ca să putem face toate semănăturile de primăvară în două arături. Putem face gropi pentru plantarea pomilor și vițelor. Putem face desfundări, pentru orice plantații. Putem face arături în livezile de pomi. Iar, dacă vremea se ține moinoasă, după 15 Februarie putem semăna mazărea și ovăzul.

Ploile de iarnă sunt bune, dacă după ele nu vine un ger puternic și prelungit.

Tămăduirea oilor bolnave de râie

Râia este o boală răspândită la oi, mai ales la cele rău hrănite și negrijite.

Oile bolnave, mai ales când este cald, se scarpină și sa freacă de ce gălesc. Râia poate apare pe cap, pe picioare sau pe trunchiu. Pe cap și picioare râia se vindecă ușor, pentru că acolo nu e lână. Pe trunchiu este mai greu de vindecat mai cu seamă în timpul iernii.

Intrucât oile bolnave de râie pierd multă lână, se recomandă ca locurile unde a căzut lână, să fie

unse cu leșie de tutun, care vindecă destul de bine această boală și care produce atâta pagubă crescătorilor de oi.

Pentru a vindeca oile complet de râie este însă bine ca după tundere să se facă oilor o baie generală cu o doctorie recomandată de medicul veterinar,

Citiți, abonați și răspândiți „Foaia Poporului”, cel mai vechiu prieten al țărănimii din Ardeal.

Sfaturile plugarului luminat

Sucrurile lunii Februarie în gospodărie

În regiunile unde este zăpadă, ea trebuie dată afară din pățulul sau coșarul cu porumb. Dacă se topește, porumbul sugă umezeala. Și porumbul ud degeră ușor și își pierde puterea de încolțire.

Dacă vitele umblă afară, prin ninsoare, înainte de a le băga în grajd trebuie să le curățim de zăpadă. Dacă zăpada se topește pe ele, în grajd vitele răcesc.

Zăpada din grădină se va strânge grămezi împrejurul pomilor, mai ales a pomilor tineri. Zăpada apără pomii de ger și aduce umezeală la rădăcină.

Zarzavaturile sămănate sau puse de cu toamnă în grădină, se acoperă cu zăpadă ca să nu degere, mai ales pe unde zăpada a fost spulberată de vânt.

Se curăță zăpada de pe stogurile de fân, ca să ferim fânul de umezeală, să nu putrezească. Cu deosebire, borceagul și lucerna se strică ușor.

Zăpada de pe lângă casă, grajduri și alte acareturi, se dă la oparte, mai ales când vremea e caldă, pentru ca pereții să nu tragă umezeală.

Să ne pregătim sămânța

Cercetați ștuleții de porumb aleși pentru sămânță și atârnați în magazii sub grinzi, sub ștreșina casei, sau în podurile caselor. Să nu ajungă la ei umezeală, să nu-i atingă șoarecii. Ștuleții care se arată nu tocmai bine copți, dați-i laoparte. Peste puțin timp va trebui să le faceți proba de încolțire, fără care nu trebuie dată sămânța pământului.

Pregătiri pentru primăvară

În curând se va simți a primăvară. Timpul prielnic pentru semănat e mai scurt primăvara, decât toamna. De aceea, plugarul trebuia să facă din vreme toate pregătirile, astfel ca, atunci când începe munca la câmp, treaba să meargă în plin.

Trei griji sunt mai de căpetenie: îngrijirea vitelor, pregătirea instrumentelor și alegerea semințelor.

Vitele, mai ales cele de muncă, trebuie bine hrănite pentruca, la vremea muncilor să fie în putere. Esie o greșală că în timpul iernei se dă la vite nutrețurile cele mai rele. Dacă vitele ajung slabe în primăvară nu se poate face munca cu ele.

Vitele iarna se țin la grajd. Când vremea e mai caldă trebuie scoase afară pentru a face mișcare sau să facem cu ele diferite munci. Este bine, ca odata sau de două ori pe săptămână, vitele de muncă și tineretul să fie scoase afară.

Numai vitele puse la îngrășat nu se scot din grajd. Ele se hărănesc bine și nu trebuie să facă mișcare.

În fața primejdiei atacurilor cu aviația

În vâltoarea luptelor de asăzi, arma cea mai folosită este aviația. Sute de pasări de oțel, pot arunca la un moment dat o adevărată ploaie de bombe explozive și incendiare, transformând așezămintele în scrum.

Individul — când nu luptă pe front — trebuie să-și organizeze propria lui apărare pasivă, urmând cu strictețe toate staturile și îndemnurile date de autorități competente. Această colaborare cu autoritatea, prin disciplină desăvârșită și supunere strictă la dispozițiunile luate, este menită să scutească societatea de pierderi, care ar putea slăbi puterea de viață a rațiunii. Suntem deci, obligați de două ori, a da ascultare îndemnelor ce ni se dau zi de zi față de noi înșine și față de Patrie.

Printre măsurile de prevedere luate în scopul apărării pasive, este și nevoia de a avea și rezerve de de alimente și apă de băut pentru câteva zile.

DUMINECA, IN SAT LA NOI...

Trăgând cu urechea
în stânga — și în dreapta

Când se pune pânza

VERONICA: Acum să te duci! mai înțeles? că de nu te opâr cu apă fiartă!

PINTILIE: Ho, ho! mai încet, meliță că doar nu dau tătarii.

VISALON: Noroc și bine! Da, ce ai pățit frate Pintilie, de te muștruluește nevasta așa, acum la bătrânețe?

VERONICA: Na, iață-l și pe mutalăul ăsta! Numai tu mai lipseai, ca să mă cătrăniți și să mă scoateți din sărite, cu minciunile voastre!

VISALON: Nu te supăra, Veronico, noi știm că tu ești harnică și bună ca o albină în sân. Tu și cu nevastă-mea ați fi luncă de dus la târg și să vă dea omul pe cât câpăță. Așa cum spune cântarea:

De-ar fi târgul la Hopârta
Mi-ași duce și eu nevasta
Și o aș da, pe ce o-aș da,
Și o aș da pe bani de lut
Numai să n'o văd mai mult.

Hăi dar târg la Hopârta nu se face și nevestele nu se pot da de vândut, iar de scăpat de ele nu-i chiar așa de ușor. Bine zice vorba bătrânească: aduci pe dracu'n casă cu cântece și voie bună și nu l mai poți scoate cu slujbele la șapte popi!

VERONICA: De asta mi-ați venit acum cu noaptea în cap?!

VISALON: Ba nu Veronico, da am plecat și eu vorba aceea: după spumă de mare, să aduc nevastei humbac, să pue pânza. Și m'am gândit: stai să mă duc și pe la fratele Pintilie, că te pomenești că și pe el îl trimite nevasta după humbac.

PINTILIE: Chiar așa-i, Visaloane. Și ea s'o sculat de pe ou, tot cu gândul ăsta și deaceia mă cântă și mă cotcorozește, așa pe nemâncate.

Doine voinicești

Rus, Rus, Rus
Labă de urs,
Multe rele ai mai adus
Și tot nu ți-e 'ndeajuns:
Ajungă-te și te bată
Jalea și durerea toată:
Plânsul miilor de prunci
Și te-ași vedea pus în furci;
Bată-te și supărarea
Celor ce frământă calea
Cu povara grea în spate
Și cu jalea de departe.
Și eu mult te-am blestemat
Când copiii mi-am lăsat
Și-am pornit cu noaptea 'n cap.
I-am lăsat pe toți plângând,
Și-am plecat pe drum oftând.

VICTOR ROȘU

VISALON: Apoi așa-i, frate Pintilie, neveste harnice ca ale noastre mai rar. Sunt de acelea cum spune cântecul:

Pusei pânza, când se pune
Și-o țesei cu pruna bune!

Cred ele că-i așa de ușor, să găsești humbac pe vremea asta. Să dai un colț de țară și nu găsești un fir. Trebuie să ai prieteni și cunoscuți buni ca să-ți mai facă rost, că de prin prăvălii slabă nădejde.

PINTILIE: Apoi așa-i, vezi bine. Și Doamne cum ne-ar mai trebui, că ne iasă umerii, prin cămeși, de îmbrăcați ce suntem.

VISALON: Și dacă n'om găsi tot nevestele s'or bucura că:

De s'ar țese pânza'n baltă
Fără ițe, fără spată
Făr' un pic de suveicuță
Ar țese și-a mea draguță.

Dar tu nu te supăra Veronico, că nu-ți sună ție. Tu ești harnică și țesătoare mare, de când erai fată. Și cum îți cântam cu Pintilie!

Foate verde odoleană
Astai mândra mândruleană,
Țesătoarea pânzelor,

GLUME

Țuica și sicri

Un căruțaș ajunge în drum pe altul și vrea treacă înainte.

— Fă-mi loc, să trec, strigă el.

— Dar nu poți merge în urma mea? răspunde celălalt.

— Nu! răspunde întâiul, pentru că mie mi se vine să merg înainte!

— Dar, mă rog, ce duci tu așa de preț în ruța ta?!

— Duc spirit și țuică.

— Atunci, frate, ai dreptate. Treci înainte, pentru că eu duc sicrie și trebuie să merg în urma ta.

Bărbata bărbatelor;
Până țese un cot de pânză,
Codrul nu mai are frunză;
Țese-un cot și fuge în pod
Țese-o vatră,
Rupe-o spată.
Printre ițe și fustei
Paște-o scroafă cu porcei;
Printre ițe, printre spată,
Paște-o iapă împiedecată.

Iar dacă n'om găsi humbac, te vei apuca și tu și nevastă mea și-ți face pânză numai de cânepă, și știi că voi ați tors-o, nu sunteți ca acelea din cântece:

„C'avem cânepă de vară
Ș'o mânca focul pe-afară,
Iară cânepa de toamnă
In șopron stă ca o doamnă.”

PINTILIE: Iar când ar găta pânza și s'ar îmbrăca ea, tot le-am cânta-o:

Tu nevastă de birău,
Cu poalele de lepedeu,
Tu nevaastă de diac,
Și cu poalele de sac.

FOIȘOARĂ

La examen de calificare

— Amintiri din Ardealul de altădată —

În vara anului 1885 ne aflam în Sibiu pentru examenul de calificare învățătoarească...

Învățătorul Mera (Dumnezeu să-l ierte c'a murit) fiind măierean din Sibiu, ne-a dat locuință gratuită, la el în șură. Eram vreo doisprăzece inși, aproape toți de pe Țara Oltului.

În apropiere de locuința lui Mera se afla un Șvab, care avea căldare în care fabrica un fel de rachiu de bucate, mai ales din secară. Noi cei din țara Oltului, ca să nu dăm de rușine zicala:

Țara Oltului,
Para focului,
Țară de ocară
Pită de secară

țineam foarte mult la secară, fie ea prefăcută în pâine sau rachiu, că tot în gură merge, și nu făceam mare deosebire, afară de candidatul Cucu din Arpaș, care susținea că secara este mai bună prefăcută în rachiu decât în pâine... C'o fi având dreptate nu știu, dar aderenți știu că avea.

De pregătiți eram noi pregătiți, cum a dat Dumnezeu. Doar acasă de am mai putut învăța ceva căci în Sibiu, timpul fiind scurt, ce puteam învăța? Ba Cucu, când ne vedea că punem mâna pe carte, striga cât îl lua gura: „Ce vă tot „fasoliți” acum cu cartea;

nu știți că porcul nu să îngrășă în ajunul Crăciunului? Acum ce va da Dumnezeu, că numai el, drăguțul, ne mai poate ajuta, bine înțeles dacă profesorii Barceian și Comșa nu vor fi contra”. Și luând clondirul, plecă el cântând:

Și cucu s'a supărat
Și la șvabul a sburat
Cântând cucu, cucu, cucu.

Cât ai bate în palme se și înapoia cu clondiru plin și cânta:

Cucule cu pană sură
Cască-ți acum a ta gură,
Că aci e aldămaș
Dela cucu din Arpaș.

În jurul clondirului ne spuneam pățaniile din copilărie, și timpul trecea repede. Mi-aduc aminte de unul care a zis că învățătorul din Sărata s'ar fi născut „în sapa cucuruzului”. Acesta din urmă s'a supărat și învățătorul Iordache din Săcădate, spre a liniști lucrurile, care începuseră a lua proporții mari, îi zice: „tu nu vezi unde ajung lucrurile? mai bine ți-ai fi ținut pupăza”. Cel din Sărata, din nou supărat pentru cuvântul pupăza, a plecat dintre noi și lucrurile s'au liniștit.

Ce vor fi având oamenii din Sărata cu pupezile, nu știu, destul că pe cine îl mănâncă spinarea, să întrebe pe un Sărățean că nu are vreun puiu de pupăza de vânzare, și atunci va fi scărmanat în toată legea.

Ziua examenului sosește... Des de dimineață Cucu, cu cizmele ca oglinda, cu cămașa încreștită, ca din mașină și cu mustățile ala „Kaizerul Wilhelm”, plecă și el la examen, făcând la cruci ca un călugăr. Și ce vezi, i-a pus Dumnezeu mâna în cap, că omul nostru reușește la examen și merge vesel la Mera, unde, fără a pronunța un cuvânt, prinde clondirul și începe:

Acum cucu a scăpat
Și la Șvabul a sburat
Cântând cucu, cucu, cucu;

Cinste pe el nu glumă, și trebuia, căci reușita la examen nici acum nu se poate explica.

Învățătorul Mera avea un dulău de căne căt berbec; cu noi însă se obișnuise, că de aproape zece zile cât am stat acolo, a învățat a ne cunoaște...

Clondirul era aproape pe sfârșite, când Cucu se descinge de șerpar, îl scutură și scoate tot ce are în el. Apoi îi zice:

„Fraților! Dumnezeu mi-a ajutat de am reușit. Acum mi-am propus și eu să-mi schimb portul acestă să mă îmbrac nemțește, că, pe lângă că mă vo deosebi de consătenii mei, apoi scap și de poreca de „jupân”. O să-mi zică și mie lumea o leacă „domnule învățător”, în loc de „jupân dascăl”, ca până acum... Și ne arată douăzeci și cinci de fiorini, zicând 2 fiorini pentru drum, doi fiorini cheltueli mărunte, și un fiorin, la Șvabul, două zeci de fiorini un costum de haine negre, cămașă și cravată.

Și a plecat la târguț.

În ziua următoare, care era zi de sărbătoare, Cucu, voind să ne facă o surpriză, se scoală de dimineață și se îmbracă în noul lui costum, apoi ieșind face o plimbare pe „Sub Arini” ca să vie învățtorul cu bastonul, pe când știa că noi suntem îmbrăcați.

Ajuns în curte, nici nu apucă bine să ne saluăm și cănele lui Mera, neobișnuit cu hainele lui Cucu, sare drept în spate și îi sfășie jumătate din redingotă, la

Cucu s'a supărat
Și la șvabu a sburat...

DE SUB SURUL

Multe și de toate = Sfaturi folositoare

Pentru promovarea sănătății neamului

În săptămâna trecută s'a ținut la București o importantă ședință a Consiliului Sanitar Superior, prezidată de d. prof. Petre Tomescu, ministrul Sănătății și al Ocrotirilor Sociale. Discuțiile s'au desfășurat în legătură cu problema organizării pe baze mai temeinice a Inspectoratelor Sanitare regionale, cu scopul de a se putea acorda o mai largă asistență în viața sanitară a satelor și orașelor.

Au făcut propuneri — bazate pe experiențele din cursul vieții — d-nii: dr. Iosif Stoichiță, Secretarul general al Ministerului Sănătății; d. prof. dr. Iuliu Moldovan, directorul Institutului de Igienă de pe lângă Universitatea Cluj-Sibiu și președinte al Asociațiunii „Astra”; prof. dr. Gh. Banu și prof. dr. M. Ciucă.

Din cuprinsul hotărârilor luate se desprinde deosebita grijă pe care membrii Consiliului Sanitar superior, o arată față de problema sănătății neamului.

Mu ne îndoim că în scurtă vreme vom putea simți roadele acestor preocupări, merrite să asigure neamului vigoarea trupească și sufletească pe care și-o binemerită.

Figuri de eroi

În cursul lunii Decembrie, în crâncenele lupte ce s'au dat în peninsula nogaică Kimburn, a căzut ca un erou cu fața către inamic locot. colonelul Păsculescu Ioan, comandantul legendarului detașament, care a ținut piept două zile și două nopți unei divizii sovietice. Șapte sute de oameni comanda locot. colonelul Păsculescu Ioan, șapte sute de aprigi moldoveni dintr-o divizie de infanterie au atacat, contraatacat, au izbit vijelios în plin și în flancuri divizia bolșevică, măcinând-o, fugărind-o peste dunele de nisip și încercuindu-i micile unități pe care apoi le aruncau în mare.

Aprigi și dârzi, încheștați pe arme și pe fevile puștilor mitraliere, cu granade la cingătoare și în răniri cu mine, așa au lup'at ceas de ceas și zi de zi, infanteriștii locot. colonelului Păsculescu pe pământul ce mustea de ape și blestem al Kimburn-ului.

Limba aceea subțire de nisip, hălăduită de valurile mării și bătută de vânturi și spic de zăpadă, fără colț de lumească așezare, n'a fost dată dușmanului decât numai după o luptă înverșunată și sângeroasă.

O divizie întreagă de sălbateci contra a o mână de români,

Ca și în trecute istorie a Moldovei mâna aceasta de plăieși s'a bătut ca arhanghelii și nu a cedat decât în urma unei încăerări corp la corp. Divizia de infanterie română se poate mândri cu pagina de voinicie și eroism, pe care a scris-o cu sânge și a încrustat-o cu vârfuri de baionetă „detașamentul de sacrificiu Kimburn”

După șapte zile dela preluarea comenzii detașamentului, locot. colonelul Păsculescu Ioan, originar din Focșani, cade ca un mare erou în mijlocul Moldovenilor săi în uniformă de infanteriști, pe care atât de mult i-a iubit.

Olișter, încercat, purtător a mai multe ordine înalte de război locot. col. Păsculescu a fost și rămâne pildă de sacrificiu pentru Patrie și Rege.

Hodoș Ion

Apelul

Despărțământului Central al „Astrei”

către

Românii din municipiul și județul Sibiu

În împrejurările grele prin care trece neamul nostru, nevoia de solidaritate între frații de acelaș sânge, fără deosebire de stare socială sau materială, este o poruncă izvorită din simțul de răspundere al fiecăruia din noi pentru soarta țării și deci pentru viitorul neamului românesc.

Unirea, strânsă, și neclintită a tuturor Românilor, în jurul Tronului, a Bisericii, a Conducătorului Statului, a Școalei și a Armatei noastre, formează azi unica forță nebiruită a voinței naționale, cu ajutorul căreia vom învinge toate greutățile și primejdiile viitoare, vom putea salva roadele trecutului nostru istoric sbuciumat dar glorios și vom putea realiza dreptatea neamului prin desrobirea tuturor fraților, asigurând țării noastre un viitor vrednic de eroica jertfă adusă în războiul actual și un loc demn în rândul popoarelor păstrătoare și creatoare de civilizație și cultură europeană.

Pătrunsă de această credință, „Astra” luptă pentru realizarea solidarității naționale, care nu trebuie să fie numai o trecătoare strângere a rândurilor în fața primejdiei, ci o temeinică și sinceră unire a tuturor fraților de acelaș sânge, dela oraș și dela sat, fără deosebire de stare socială și materială, însufleșiți de aceeași voință de jertfă pentru binele și viitorul neamului.

Numai prin unirea trainică între intelectuali, muncitori și țărani, unire însufleșită de porunca solidarității naționale și a jertfei pentru interesele permanente ale neamului, vom putea așeza temelia de neclintit a viitorului nostru.

În acest scop se desfășoară activitatea culturală, socială și economică a membrilor „Astrei”, cari cercetează fără odihnă satele și orașele județului nostru.

Pentru ducerea la bun sfârșit a acestei activități și pentru biruința idealurilor și a credinței noastre mai sus amintite, Astra cheamă pe toți Românii din municipiul și județul Sibiu să se înscrie în rândurile membrilor ei și să participe cu toată râvna la opera de unire sufletească și de ridicare morală, socială și economică a neamului nostru.

Sibiu, 21 Ianuarie 1944.

PREȘEDINTE,
S. Teșosu

SECRETAR,
I. Dragomir

NOTIȚĂ: Odată cu apelul de mai sus, conducerea Despărțământului Central al „Astrei” face cunoscut, că taxele de membru sunt:

— membru fondator: 2000 lei,

— membru pe viață: 1000 lei,

— membru activ, pe un an 100 lei, pentru intelectuali și 50 lei, pentru țărani. Inscrierile se pot face zilnic între orele 8 — 13 a. m. la Birourile Asociațiunii, din Sibiu, Str. Șaguna Nr. 6.

Conferințele „Astrei”, la Sibiu

D. Romulus Seișeanu, despre Take Ionescu.

Invitat de Despărțământul Central al „Astrei” d. Romulus Seișeanu, cunoscutul ziarist și cronicar de fiecare zi al evenimentelor de pe fronturile de luptă, va vorbi Duminică 6 Septembrie a. c. la orele 6 d. m. în sala festivă a Prefecturii județului despre „Take Ionescu.”

Conferința face parte din ciclul „Luptători pentru Unire”, organizat de Despărțământul județului Sibiu al „Astrei”.

O gazetă bună este un prieten bun și înțelept la casa omului. Omul fără foaie este ca și ziua fără soare.

Dragostea de Țară

Nu știu dacă povestea care, v'o istorisesc mai jos, am citit-o undeva s'au am auzit-o dela cineva. Știu că o cunosc de mult de tot și mi s'a sădit în suflet, trăind cu ea de atunci toate gândurile mele.

Poate mi-a povăslit-o vre-un moș, înălbit de ani și înțelepciune, la gura sobei, într'un sat ardelenesc ascuns la margine de munți, sau poate am citit-o în vreo carte prăfuită de vreme.

De mult vreau să împărtășesc și altora, povestea plină de tâlc și de gândire adâncă, căci din faptele trecutului suntem dator să învățăm cum să ne purtăm în prezent și cum să ne cârmuim viața, noastră, în Țara noastră de mâine.

Un împărat păgân, din vremurile de demult, a chemat la el pe un episcop evlavios, care trăia în împărăția sa, și îi ceru să-l lase legea și să se închine la dumnezeii pe care îi cinstea el.

— „Domnul și Împăratul meu”, răspunse episcopul, „puternic și mare ești. Toți supușii ascultă de tine. Eu deasemenea vreau să te ascult în toate. Cererea aceasta însă nu o pot primi; nu-mi este iertat să ți-o împlinesc.”

Auzind aceasta Împăratul s'a supărat foarte mult și i-a zis: „Nu știi că viața ta este în mâinile mele? Nu ști că te pot distruge? Un semn dacă fac, și ești pierdut pe vecie.”

— „Asta o știu prea bine, răspunse Episcopul, dar te rog îngăduie să-ți spun întâi o asemănare și apoi să-mi răspunzi la o întrebare. Să ne închipuim că se naște un războiu și că dușmanii prind pe cel mai credincios dintre supuși tăi. Ei îi făgăduiesc comori și mare cinste, numai să se facă trădător și să-ți vândă secretele tale. Văzând dușmanii că nu-și pot ajunge scopul, și că supusul tău rămâne neclintit în credința lui, îl desbracă, îl batjocoresc și-i dau drumul acasă. Supusul acesta credincios se întoarce la tine Împărate. Când îl vei vedea, nu-i vei da tu hainele tale cele mai frumoase și nu-l vei pune într-o deregătorie mai mare?”

— „De bună seamă, că așa voi face, răspunse Împăratul, dar ce are aface istoria aceasta cu întâmplarea ta?”

— „Vezi, Înălțate Împărate, răspunse evlaviosul Episcop, cu trupul meu poți face ce vrei. Sufletul mi-l poți desbrăca de această haină pământească. Însă să știi un lucru: eu am un Domn mai mare, mai puternic și decât tine, colo sus în Cer. Și cu toate că tu mă batjocorești și mă ucizi, sufletul meu, scânteia Dumnezeiască, nu mi-o poți lua. Cu această mă voi duce la Domnul meu cel mai mare, acolo sus. El știu că mă va îmbrăca cu haină nouă și atunci de ce să mai pun preț pe această viață trecătoare și de ce să-mi lapăd legea?”

Auzind împăratul acesta și-a plecat îngândurat capul și a zis: „Du-te! Iți dăruiesc viața”. Apoi întorcându-se către cei din jurul său le zise: „Ce bine ar fi când ar avea toți împărății credincioșii așa de supuși”.

Cu credință nestrămutată să ne iubim Regele, Țara și Legea. Numai atunci, chiar dacă toate neamurile dușmane ar încerca să ne desbrace de legea și limba noastră strămoșească, când vor vedea țăriă noastră, dragostea noastră pentru Țară și Lege, vor pierde speranța că planurile lor vor reuși, iar noi întărindu-ne în jurul credinței toate le vom reuși și binele va domni între noi Români.

Nicolae Eugen Popa

Cețiți și abonați

„FOAIA POPORULUI”

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI“

Popasul școlii transilvane

Ca un vis s'a scurs un pătrar de veac dela sfânta noastră Unire, pecetluită în cetatea istorică a Bălgăradului. Parcă numai ieri a fost ziua aceea când venerabilul meu învățător dela școala confesională, m'a primit într'o dimineață cu fața luminată, ca oricând de bucurie! Înainte de a ne împărții clocotul inimii sale, am priceput și noi școlarii că vremurile înșorite ale libertății naționale, pentru care au avut de suferit atâtea rânduri de înaintași, și-au mărturisit voința unirii nestrămutate.

Pe vatra plaiurilor Ardealului, brăzdată numai de constrângeri și scrâșnete de durere, a început de-acum să fâlfâiască steagul gândurilor noastre. nestânjenite de nimeni. Cei impilați secole de-a rândul, cu frunțile în aceeași tinută ridicată către cer, au pășit bărbătește înainte, ca să dea glas istoriei.

Meritul mai de seamă pentru acest drum nou deschis în istorie, în prinul rând, îi revine modestei școale sătești din era confesională, care prin slujitorii ei devotați a păstrat trează conștiința românilor, aici, dincoace de Carpați, ca la momentul potrivit să se poată opinti de-a lua hotărâri răsunătoare pentru soarta și viitorul neamului.

Dacă școala satului din vărfurile transilvane de dinainte de unire, a avut un rol așa de mare, nici școala de după unire n'a rămas mai pe jos. Prima

mai mult păstrătoare a unei comori de simfirie românească, iar următoarea s'a nizuț, ca odată cu păstrarea bunurilor spirituale, pîntr'o muncă chibzuită să aducă un spor mai mare de învățătură. Și una și alta și au creat calea și rostul, îndeplinindu-și menirea cu prisosință, cu deosebire însă, că pe umeri școlii de astăzi, urmează să se statornicească și să se întărească sufletul oerotitor al hotarelor vechi, întinse până acolo, până unde opinca românilor calcă această vatră de țară.

Popasul școlii ardeene făcut pe marginea unui pătrar de veac, are un mare tâlc pentru vremurile pe cari le trăim. Și talmăcirea acestei sărbătoriri, va fi înfățișată cu măiestrie într'o carte mare, ce se scrie de către d. Nicolae Nistor, inspector general școlar, unul din cei mai truditori om al școlii, care și-a închinat toată munca sa pentru buna organizare a învățământului, scriind și cărți pentru iubitorii de învățătură.

Din paginile acestei cărți pe care cititorii știm că o așteaptă cu nerăbdare, vom putea înțelege mai ușor, cecece a însemnat și înfăptuit școala primară transilvană într'un răsclip de un pătrar de veac, putându-se astfel stabili și cecece are ea de săvârșit în viitorul ce-i stă în față.

Alexandru Suciu

Despărțimintele noastre la lucru

Organizarea Școlilor Țărănești Sanitare în jud. Sibiu

Asociațiunea „Astra“ despărțământul Sibiu în colaborare cu organele sanitare, școlare și administrative a organizat 25 de școli țărănești de gospodărie și igienă pentru femei, conduse de surorile de ocrotire și învățătoare în următoarele localități: Șelimbăr, Tălmăcel, Avrig, Ocna Sibiului, Gârbova, Jina, Slimnic, Săcel, Nocrich, Cristian, Ludoș, Sibiel, Apoldul de jos, Doștat, Fofeldea, Benești, Sângălin, Miercurea, Bogat, I Român, Mândra, Cușterija, Bungard, Chijasa de jos, Glâmboc, Vestm, Turnișor și Tichindal.

Mai sunt în curs de organizare alte școli țărănești pentru femei cari se vor deschide în cursul acestei săptămâni.

Conducătoarele școlilor țărănești pot ridica dela sediul Astrei din Sibiu suma de 3.000 lei pentru fiecare școală, necesară la procurarea materialelor de demonstrație.

Din partea Asociației Astra au fost încredințați cu organizarea acestor școli Dr. Oct. Oprean medicul șef al județului Sibiu și d. Ilie Brad, inspector școlar.

Cercul Cultural Avrig

Dumineca trecută a avut loc la Avrig, în cadrele Astrei, conferința d-lui prof. univ. Romul Căndea. Domnia sa a vorbit despre unitatea neamului și drepturile noastre asupra Ardealului. La această conferință a fost de față un public numeros din Avrig și comunele învecinate. Invățătorul prof. ardelean a arătat o seamă de fapte din care se vede limpede unitatea noastră națională și drepturile noastre asupra Ardealului.

La începutul și la sfârșitul conferinței, corul „Răsunetul“ a cântat cântece patriotice.

Conferințe pentru săteni

În timpul iernii conducătorii comunei în înțelegere cu conducătorii „Astrei“ vor ține un număr de 30 de conferințe pentru sate. Aceste conferințe se vor ține în fiecare Miercuri și Joi seara, iar din două în două săptămâni, se vor ține și șezători cu program artistic.

Cămin Cultural la Mizieș

În ziua de 23 Ianuarie s'a deschis, în comuna

Mizieș, din județul Bihor, Căminul Cultural al „Astrei“. Sfințirea căminului a săvârșit-o părintele Fl. Geria, care într'o frumoasă cuvântare a îndemnat pe săteni să urmeze îndemnul sfaturilor date de conducătorii lor. Au mai vorbit d-nii Vl. Muțui, primpretor și N. Flueraș, președintele „Astrei“ județene și d. inspector sanitar Z. Dumireanu. În acest cămin membrii împreună cu îndrumătorii lor urmăresc să deschidă un curs de îngrijirea sănătății și unul de gospodărie pentru femeile din sat.

Conferința „Astrei“ la Orăștie

Despărțământul „Astrei“ din Orăștie a hotărât ținerea unui șir de conferințe pentru oamenii cu carte din localitate. Șirul acestor conferințe a fost început de către d. prof. Emil Petrovici dela Universitatea din Sibiu. Domnia sa a vorbit despre „Etnicitatea Românilor din ținuturile daco-române.“ Invățătorul prof. a arătat obârșia și continua viață a poporului românesc în aceste locuri.

La Sita Buzăului

În ziua de 17 Ianuarie Cercul Cultural al „Astrei“ din localitate, în unire cu serviciul sanitar, a început cursurile școlii țărănești pentru femei. Cursurile se țin Lunea, Miercurea și Joia, iar Dumineca se țin serbări artistice și culturale.

La Zlatna

Comitetul local al despărțământului „Astra“, sub președenția d-lui Gheorghe Popescu a ținut o ședință la care a fost de față și d. Eugen Hulea, președ. despărțământului județean al „Astrei“. S'a desbătut cu această ocazie lucruri însemnate, privind bunul mers al „Astrei“ și munca de luminare a poporului dela sate. Domnia sa a arătat trebuința de a se organiza în fiecare comună cercurile culturale ale „Astrei“, înscriindu-se în rândurile lor cât mai mulți membrii.

Odată cu intrarea ta în rândurile abonaților „Foi Poporului“, mărturisești hotărârea de a sprijini Asociațiunea „ASTRA“ în lucrarea pe care o săvârșește de peste 80 ani, pentru luminarea și propășirea poporului românesc din Transilvania.

La Agnita

În această frunță comună, s'a hotărât înființarea unui cămin cultural, în cadrele organizației „Astrei“. Se vor ține de către conducătorii acestui cămin în fiecare Duminecă, se vor lămuri sătenilor chestiunile mai însemnate din viața de azi și se va ține și serbări artistice cari să lumineze și să înalțe sufletele.

Vești din Caraș

Asociația „Astra“ despărțământul Caraș, de sub conducerea d-lui prof. Ilie Rusmir, a hotărât să înființeze în fiecare comună din județ o școală țărănească. S'au mai hotărât lucruri frumoase în ce privește munca din acest an, care se va desfășura la sate, în cadrele „Astrei“.

Conferință la Petroșani

În cadrul „Astrei locale, de sub președenția d-lui protopop Ioan Dima, a conferințat în Dumineca din 23 Ianuarie, d. prof. Aurelian Ionascu. Domnia sa a vorbit despre „Ideea de unire la Românii ardeleni“. Conferința a fost urmată de un frumos program de cântece și declamări.

Dela Tohanul Nou

Cu ocazia sfințelilor sărbători, Cercul Cultural „Astra“ din Tohanul Nou, a organizat o frumoasă serbare a datinelor vechi moștenite din bătrâni. Astfel s'a făcut alegerea vătafului și altele. În cadrul acestei serbări a vorbit d. cășitan Constantin Grădianu, arătând sătenilor „Ce este observatorul și pentru ce luptăm în răsărit.“

La Alba-Iulia

Duminecă 23 Ianuarie, d. prof. Petrovici, dela Universitatea din Cluj-Sibiu, a conferințat la Alba-Iulia, în cadrele „Astrei“ despre „Toponimia Ardealului“. Conferința așa de interesantă a învățătorului prof. a fost ascultată de multă lume.

Alte școli țărănești

Tot în aceste zile s'a deschis o școală țărănească a „Astrei“ și în comuna Fofeldea. Conducătorii acestui despărțământ se trudesă să facă interesante cursurile, cari sunt urmate de câți mai mulți săteni.

La Luduș Turda, cursurile școlii de gospodine s'au încheiat în zilele trecute. Președintele „Astrei“ Luduș, d. dr. Valer Russu a hotărât premiarea celor mai bune dintre gospodinele cari au urmat cursurile acestei școli. Astfel au fost premiate 14 cursiste, dându-li-se ca premiu câte o carte de bucate.

Conferințe la Sighișoara

Potrivit hotărârilor luate încă toamnă, despărțământul „Astra“ al județului Târnava-Mare a început la Sighișoara un șir de conferințe. Multe din aceste conferințe vor fi ținute de către profesorii Universității din Cluj-Sibiu. Prima conferința s'a ținut la 29 Ianuarie de către d. profesor dr. Preda dela Sibiu. Domnia sa a vorbit despre „Peisagiul antropologic al țării.“ După aceasta vor anunța conferințele d-lor prof. univ. Ștefan Pașca, prof. univ. D. D. Roșca, prof. univ. dr. C. Veluda. Alte conferințe vor fi ținute de către alți intelectuali din Sighișoara și străini.

Dela Mediaș

Despărțământul de plasă Mediaș al „Astrei“, urmând programului dat dela centru, a hotărât să înființeze o școală țărănească în comuna Bratei, jud. Târnava Mare. O echipă a despărțământului „Astra“ Mediaș, alcătuită din d-nii: prof. Eugen Munteanu, prof. N. P. Vaidomir a cercetat această frunță comună, a stat de vorbă cu sătenii și cu conducătorii lor firești, preotul și învățătorii, cari au primit să dea tot sprijinul lor. Cursurile acestei școli se vor deschide în curând.

Intâmplări de peste săptămână

Congresul ziaristilor ardeleni la Sibiu

Așa după cum am anunțat în numărul trecut al foii, gazetarii, membrii ai Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat s'au întrunit în congresul anual la Sibiu, în zilele de Sâmbătă 29 și Duminică 30 Ianuarie a. c. pentru a discuta problemele de natură profesională și pentru a-și mărturisi credințele lor în viitorul neamului.

Ziua întâia a congresului a fost consacrată organizării unui festival artistic, care a avut loc în sala Prefecturii județului, în prezența autorităților locale și a publicului, doritor a cunoaște simțămintele, preocupările și vrerile de azi, ale ziaristilor ardeleni.

A doua zi, Duminecă, la orele 10 a. m. congresiștii, după ce au depus o corcană de flori la bustul lui Gheorghe Barițiu din Parcul „Astrei” — în semn de omagiu pentru cel dintâiu gazetar al Ardealului dela a cărui moarte s'a împlinit o jumătate de veac — au luat parte la oficierea slujbei parastasului dela cele două bisericii, unde s'a făcut pomenirea ziaristilor, membrii ai Sindicatului, decedați în cursul vremii.

La ora 11 a. m., s'a făcut, în sala festivă a Prefecturii județului, deschiderea solemnă a congresului, cu care prilej au rostit cuvântări de prețuire la adresa presei ardeleni: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, d. General Nicolae Macici, comandantul Armatei; Dr. Iuliu Hațieganu, rectorul Universității „Daciei Superioare”; general Constantin Negoescu, prefectul județului; Păr. Ion Agârbiceanu, din partea Asociațiunii „Astra”; Dr. Simion Mitea, din partea municipiului Sibiu și d. Emil Ciuceanu, din partea ziaristilor din București. Tuturor le-a mulțumit d. Dr. Sebastian Bornemisa, președintele Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat.

D. Dr. Constantin Hagea, secretar general a citit o amănunțită dare de seamă despre activitatea desfășurată în cursul anului de către această veche asociație de presă din Transilvania.

S'a făcut apoi, cu o deosebită cinstire proclamarea membrilor de onoare ai Sindicatului, în persoana d-lor. Dr. Emil Hațieganu, directorul ziarului „Tribuna Ardealului din Cluj”; Profesor universitar Iuliu Hațieganu, rectorul Universității Regele Ferdinand I din Cluj—Sibiu; Virgil Șotropa dela Năsăud și Enea Hodoș, venerabilii redactori al „Telegrafului Român” — pentru alesele lor merite câștigate în cursul vieții de sbucium și luptă închinată neamului.

După masă, la orele 4, s'a deschis ședința care a fost consacrată problemelor de natură profesională. În cadrul acestei ședințe s'a procedat apoi la alegerea comitetului de conducere al Sindicatului, congresiștii încredințând și pentru acest an președinția d-lui Dr. Sebastian Bornemisa, care a făcut legământul de a lupta cu aceeași hotărâre la afirmarea și respectarea tradiției cultivate de ziaristii ardeleni, în ogorul scrișului românesc.

De peste hotare

In Italia continuă arestările

Tribunalele așa zise „speciale”, cari au luat ființă în Italia mai zilele trecute, au intrat în funcțiune. În cursul acestei săptămâni s'au făcut mandate de arestare pentru mai mulți generali și alți ofițeri. O parte din ofițerii urmăriți au și fost puși sub stare de arest, Acuzații sunt făcuți răspunzători, că au depus armele fără să fie atâcați de inamic și că au lăsat populația italiană să fie chinată, omorâtă și batjocorită de dușmanii țării.

Intrunirea marelui Consiliu Sovietic

Din Moscova vine știrea că acolo s'a deschis Vineri 28 Ianuarie a. c. ședința Consiliului Suprem sovietic. Pe ordinea de zi a desbaterilor au fost puse o serie de probleme atât de natură internă cât și externă. O bună parte din discuții s'au desfășurat în jurul problemelor de războiu, vădindu-se că Rusia face serioase eforturi pentru continuarea luptei atât pe teren militar cât și pe teren diplomatic.

Un nou atac asupra Berlinului

Pentru a cincina oră în cursul luni Ianuarie a. c. aviația britanică a dat un atac de mari proporții asupra capitalei Germaniei. Comunicatul german anunță că aviația de vânătoare a doborât un număr de peste 40 de avioane inamice.

Va intra Spania în războiu?

După ultimele știri, puterile aliate — Anglia, America și Rusia Sovietică — dau târcoale Spaniei pentru a o constrânge să intre în războiu alături de ele și împotriva germaniei. Deocamdată aliații au strâns în anumite puncte din apropierea Spaniei, importante vase de războiu și trupe de tot felul. Pe de altă parte Anglia a luat o serie de măsuri de natură economică, privind Spania, socotind că și în felul acesta va putea sili poporul spaniol să ceară conducerea sale o schimbare de jînută.

Ministrul grec al muncii a fost omorât

Din Grecia vine știrea că ministrul muncii Nicolaus Kalivos a fost împușcat, de 3 tineri în vârstă de 25—30 de ani, pe când voia să plece la minister. Se crede că este vorba de un omor pus la cale de comuniști.

Un mare învățat

Profesorul Picard din Belgia, este vestit prin sborul său la înălțimi foarte mari. În anul 1932, învățatul profesor a sburat la înălțimea de 16.700 metri. A făcut acest sbor pentru a studia straturile și curenții de aer la înălțimi așa de mari. De curând acest învățat mare a împlinit vârsta de 60 de ani.

Calendarul „Astrei” și al „Foi Poporului”

a apărut și se află de vânzare la toate librăriile din Sibiu și din țară. Este unul din cele mai frumoase calendare pentru popor. Cuprinde învățături, sfaturi folosite, povestiri, glume, chipuri din țară și din lume. Cei mai buni scriitori din Ardeal au colaborat la el.

Nu cumpărați alt calendar, până nu vedeți CALENDARUL „ASTREI” și al „FOII POPORULUI”

Prețul este de 70 lei, plus speșele postale

Ca să te poți desluși mai bine asupra celor ce se petrec peste săptămână, în țară și peste hotare, abonează-ți „Foaia Poporului”, scrisă pe înțelesul tuturor

Poșta Adm'nistrației

Preot Zemora Gheorghe: Vă mulțumim pentru încunoștințare. Greșeala e și a noastră și a Dv. A noastră este că v'am trimis 2 exemplare și a Dv. că le-ați reținut dela începutul apariției până azi. Trebuia imediat scris pe un exemplar: „primesc 2 exemplare în loc de unul”, scris numerile ce se află pe adresă și înapoiate la Sibiu.

Bala Ioan Ciocănești Smârdan: Am corectat adresa. Aveți de plătit până la 1 Ian. 1944 Lei 300 și Lei 400 pe 1944. Vă rugăm a nu întârzia cu trimiterea sumelor.

Gheorghe Meseșan, funcț. judecătoria de pace rurală: Am primit scrisoarea Dv. V'am trimis numărul cerut. Înțelegem starea sufletească atunci când foaia în loc de Duminică vă sosește numai Luni. Vina nu este a noastră. Noi le trimitem în fiecare Joi. Ne datorați pe 1943 Lei 300 iar pe 1944 Lei 400. Vă rugăm a nu întârzia cu achitarea.

Morăruș Simion: Am primit Lei 500 și postala. Ne bucurăm pentru activitatea Dv. pentru foaie.

Brudan Ananie și Răchita Nicolae: Am primit Lei 400 pe anul 1943; ne mai datorați cu câte Lei 100 de unul și pe 1944 câte Lei 400. Adresa s'a corectat.

Danil Limbeanu: Am primit Lei 225 pe care i-am trecut la abonamentul Dv. Mai avem un abonat tot Danil Limbeanu din aceeași localitate sub No. 11. Comunicați-ne ce număr are adresa Dv. cu care vă merge foaia. Când ne trimiți bani scrieți și numărul cu care vă merge foaia.

Danil Limbeanu, str. M. Kogălniceanu 11: Cele 800 Lei amintite de dv. în postala de 22 Decembrie nici până azi nu le-am primit. Cercetați la oficiul postal de acolo. După primirea banilor vă trimitem un calendar.

Achitări de abonamente

Mitropolia rom. unită Blaj 400, P. S. S. Episcopul Veniamin al Caransebeșului 400, Ioan Drăghici Macrea 200, George I. Opincariu 400, Șerb Constantin 400, Dr. Olivier Vraciu 300, Dicu Vasile I. Herea Iosif 300, Nicolae Muntean I. Ilia 400, Gheorghe Vulcu 200, Bena Gheorghe I. Vasile 400, Dumitru Neagoe, notar 800, Nicolae Bogdasar 800, Elena Samoila 230, Mihai Telescu 200, Mulea Teodor 100, Andrei Buboacă 400, Ioana Moldovan 400, Sebaș Vasile 400, Dobroță Dumitru 400, Ing. Iosif. Chirilă 400, Săracu George I. Todor 400, Matei Iga 400, Ioan Brâncovean 400, Petru Bota 400, Andrei Vasile I. Gligor 400, Andrei Marcu 400, Maria Seitan 400, Aneta Nișescu 400, Surghen Augustin 400, Alex. Odăiașu 400, Mureșan Dimitrie 400, Dumitru Percea 460, Petru Hiriza 400, Constantin Oancea, preot 400, Pavel Lepa 400, Valeriu Crișan 400, Toma Popa, propr. moară 400, Dr. Ilie Beu 400.

Prin părintele Vecerzeanu: Ioan Iuga al Marcului 400, Dumitru Ciorogariu 400, George Hânsa 400, George Bratu 400, Vasile Nemeș 400, Dumitru Lal 400, Pătru Lal, fierar 400, Maria Vasile Iuga 400, Ioan Bumbea 400.

Dumitru Lotrean 400, Gheorghe Vasu 400, Munthiu Dumitru inv. dir. 400, Stanciu Ioan I. Ștefan 400, Cârjan Nicolae 400, Dordea Ioan, preot 200, Ioan Opreș 100, Bucur Muntol I. Ioan 400, Precup Vasile 200, Curta Simion 200, Ioan J. Vonica 300, Ioan Nistor 400, Tărchilă Ioan 400, Oana Petru, primar 400, Simion Lupșa, cântăreț bis. 400, Leanca Gheorghe 400, Teodor Bogdan, inv. pens. 400, Elena Libeg, inv. 400, Nicolae Moga 400, Radu Avram 400, Popa George Butură 400, Emilian Lepșa 400, Popean Grigore 200, Horvath Alexandru 200, Sebaș Mihailă 200.

(continuare în numărul viitor)

INFORMAȚIUNI

= ULTIMELE ȘTIRI =

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — —	Lei 400.—
Pe o jumătate de an — — — — —	„ 200.—
Pentru negustori și comercianți — — — — —	„ 500.—
Instituții și autorități — — — — —	„ 2000.—
Abonament de sprijin — — — — —	„ 5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — — — LEI 7.—

● **STAREA SANATĂȚII M. S. Regele Mihai I. s'a îmbunătățit simțitor.** În buletinul medical, comunicat de Mareșalatul Palatului, în ziua de Miercuri 2 Februarie a. c., se spune că Suveranul a părăsit patul pe care a fost reținut în urma unei operații și că acum se află în convalescență — adecă își îngrijește sănătatea pentru a se însănătoși pe deplin. Intregul popor, adresează, în aceste ceasuri, calde rugăciuni către Dumnezeu, pentru a ajuta la o cât mai grabnică însănătoșire a M. S. Regelui, nădejdea neamului.

● **„LUPTĂTORI PENTRU TRANSILVANIA”,** așa se intitulă seria de conferințe organizată anul acesta pentru marele public sibian, de către Despărțământul Central al „Astrei”. Inaugurarea acestui nou ciclu de conferințe s'a făcut în ziua de 2 Februarie a. c. în sala festivă a Prefecturii județului, unde, în fața unui numeros public din toate păturile sociale, d. prof. univ. D. D. Roșca, decanul Facultății de Litere și Filosofie de pe lângă Universitatea „Regele Ferdinand I” din Cluj-Sibiu, a dezvoltat conferința d-sale, plină de învățăminte pentru timpurile de azi, vorbind despre Simeon Bărnuțiu. În toată lupta sa dusă pentru neamul românesc din Transilvania, neuitatul Simeon Bărnuțiu era călăuzit de sănătoasa lozincă: „Țineți cu poporul, ca să nu rătăciți!...”

● **CUTREMUR DE PĂMÂNT LA BUCUREȘTI.** În ziua de 1 Februarie a. c. pe la orele 5 dimineața la observatorul din București (unde se află instalate aparate speciale) s'a simțit un început de cutremur. După cum arătau aparatele speciale, centrul unde s'a produs cutremurul se află la o depărtare de 700 metri de București. Unele persoane din capitală cari n'au dormit la acea oră, declară că au simțit cutremurul. La scurt timp însă, după ce s'a luat cunoștință de comunicarea observatorului nostru, știri sosite din Turcia, vesteau că acolo cutremurul a fost de o mai puternică zguduire, provocând și unele pagube.

● **CONVOCARE.** Onorații membrii ai „Societății de Ocrotire a Alienajilor și Anormalilor Mintali precum și familiilor lor” sunt rugați a lua parte la adunarea generală care se va ține Luni 7 Februarie 1944, ora 5 (17) în sala de lectură a Asociațiunii Culturale „Astra”. Întru cât nu vor fi membrii în număr recerut de statute, se va ține a doua adunare generală la ora 5-16 (17-15) în aceeași zi cu, orice număr de membrii.

● **ATENȚIUNE INVALIDI, VĂDUVE ȘI ORFANI DE RĂZBOIU.** Primăria municip. Sibiu, face cunoscut că toți invalizii, văduvele de războiu și orfanii de ambii părinți din războiul actual și cel trecut — indiferent gradul, ofițer, subofițer, grade inferioare — cari sunt în posesiunea unui titlu sau decizie de pensionare, sunt obligați a avea asupra lor un carnet pe care îl primesc dela Primăria Municipiului Sibiu, camera Nr. 64.

Eliberarea carnetelor pentru cei din războiul actual se face dela 1—10, Februarie a. c. Pentru cei din războiul trecut dela 11—20 Februarie a. c. Cei vizați vor aduce cu ei titlul de pensie sau deciziunea, precum și fotografie de 5/4 cu fond alb și capul descoperit.

Cei ce nu se vor conforma acestor dispozițiuni, vor suferi rigorile legii.

Situația politică și militară de peste săptămână

După părerile cercurilor militare, ofensiva sovietică de iarnă se află în plină desfășurare și asupra acestui adevăr nu trebuie să stea nimeni la îndoială. Că în această ofensivă sunt angajate mai mult sau mai puține forțe decât se așteptau, aceasta nu schimbă înfățișarea generală a situației militare de pe frontul răsăritean.

Deocamdată, de mai bine de 2 săptămâni, se observă că înaltul comandament sovietic face serioase sforțări de a lichida frontul dela Leningrad, unde a angajat în luptă numeroase unități de tot felul. Pe de altă parte, înaltul comandament german nu slăbește de a urmări îndeaproape planurile sovieticilor cari vor să încercuiască unitățile germane din acest sector, pentru a putea apoi să-și deschidă drum mai larg spre miazăzi și apus. Astfel înaltul comandament german, pentru a putea apoi să-și deschidă drum mai larg spre miazăzi și apus. Astfel înaltul comandament german, pentru a putea apoi să-și deschidă drum mai larg spre miazăzi și apus. Astfel înaltul comandament german, pentru a putea apoi să-și deschidă drum mai larg spre miazăzi și apus.

In mlaștinile Pripetului

Situația luptelor din mlaștinile Pripetului pare a se desluși tot mai mult prin repetatele încercări pe cari le fac trupele rusești de a cuceri teren, acum până sezonul de iarnă mai îngăduie o înaintare.

Pe frontul dela Kiev, nu s'a înregistrat nici un eveniment mai important în cursul săptămânii, cu osebire a celui din regiunea Viniț, unde blindatele precum și cele peste 6 divizii rusești și-au înțeles atacurile, cu scopul de a prinde în clește trupele germane.

Lupte îndârjite se dau și în regiunea dela colul Niprului, dar până acum nu se întrevade că s'ar putea aștepta aci la un rezultat holăritor.

În Crimeea situația a devenit ceva mai serioasă pentru trupele germane, dat fiind că în acest sector al frontului răsăritean sovieticii dau repetate atacuri, ziua și noaptea, folosind numeroase și puternice unități de tot felul pe care le aduc din insula Taman.

Cu toată îndârjirea arătată de trupele germane, trupele rusești au reușit să pătrundă, în cursul săptămânii, în suburbiile orașului Kerchi. Rămâne de văzut dacă sovieticii vor putea trece cu ușurință peste puternicile întărituri făcute în Crimeea de trupele germane și române.

Privind în general situația de pe frontul rusesc, cei competenți trag concluzia că trupele germane se află mereu în defensivă, dar că nicăieri nu părăsesc terenul fără a provoca sovieticilor pierderi sângeroase. De aci se poate observa că înaltul comandament german socotește că în acest chip va putea măcina forța omenească și materialului rusesc și că se așteaptă o zi, când acest plan va reuși, dând puțința apoi germanilor să reia o ofensivă împotriva inamicului din Est.

Pe frontul italian

Marile debarcări de trupe engleze, americane și franceze în portul Nettuna, din Italia, au dat a înțelege că aliații sunt hotărâți de a deschide pe pământul Italiei un front serios, care va avea să tragă mult în cumpăna rezultatului războiului de azi.

Atât prin atacurile cu aviația, cât și în chipul în care se îndreaptă trupele terestre, se deslușește planul aliaților de a ocupa Roma, capitala Italiei și de a constrânge apoi poporul italian la o capitulare.

După părerile experților militari, se așteaptă în zilele ce vor urma, serioase lupte pe acest front, mai ales că aliații continuă cu multă grabă pregătirile pentru debarcarea de noi trupe pe pământul italian, în

deosebi la gurile râului Tibru. Se vestește că chiar trupele Cetății Valicanului, au fost instalate pe poz cu scopul de a asigura apărarea Cetății Sfinte în ca locuște Papa.

Războiul în a

Săptămâna care s'a încheiat a fost una dintre cele mai furtunoase pe planul războiului aerian. Fost și timpul prielnic, aviația anglo-americană a atacat în mai multe rânduri Germania și în deosebi Berlinul, pricinuind pagube serioase. Atacurilor îndrăznețe a aviației aliante, germanii le-au răspuns cu o îndârjită apărare, doborând mai multe avioane „fortărețe și răitoare”, cu câte patru motoare.

Atacuri serioase s'au dat de către aviația anglo-americană și asupra unor localități din Franța de Nord, Bulgaria și Ungaria. Uneori atacurile s'au dat în val cu câte 800—1000 de bombardiere, provocând mulțumiri și neliniște în rândurile populației din regiuni năpăstuite.

Situația pe frontul diplomatic

În vreme ce pe diferitele fronturi de luptă se micșină ființe omenești și se distruge cu nemiluita armament de tot soiul, fără a se putea desluși încă partea cui este victoria — pe frontul politic și diplomatic se observă aceeași neastâmpărată frământare.

În cercurile politice și diplomatice aliante se observă o vie activitate, cu scopul de a câștiga războiul, fără prea mari sacrificii omerești. Având la spate cunoscuta lor putere bănească, puterile anglo-americane fabrică, cu nemiluita, avioane de tot felul, cu ajutorul cărora deslănțue nemiloase atacuri asupra diferitelor state europene, pentru a le sili să renunțe de a rămâne în sprijinul mașinei de războiu germane.

Se crede că acesta a fost scopul care a silit pe aliați să deslănțue atacurile lor cu aviația asupra Bulgariei și să concentreze în apropiere de coastele Spaniei vase de războiu și trupe.

După ultimele bombardamente deslănțuite de anglo-americani asupra Sofiei, parlamentul Bulgar s'a întrunit într-o ședință extraordinară pentru a examina situația și a lua măsuri în vederea evacuării Sofiei și a altor orașe bulgare, amenințate de atacurile aviației aliante. Cu acest prilej, deputatul Oherghieff, reprezentantul partidelor din opoziție, a înaintat guvernului o scrisoare prin care propune retragerea, fără întârziere, a armatei bulgare din teritoriile ocupate; strângerea legăturilor cu Rusia și Turcia și să se dea mai mult libertate partidelor din opoziție pentru a putea ajuta la păstrarea unității launtrice a Bulgariei.

Nu se cunoaște până în prezent hotărârea pe care sobrania (parlamentul) bulgar a luat-o cu privire la scrisoarea reprezentantului opoziției. Ceeace trebuie însă reținut este că în Bulgaria se petrec o serie de evenimente cari întrec în o neliniște dăunătoare viitorul statului din sud.

Prin ziarele engleze, Spania este constrânsă, să retragă așa zisa „Divizia Albastră” de pe frontul răsăritean, să înapoieze guvernului Badoglio flota italiană refugiată în porturile spaniole. Tot prin mijlocirea presei, guvernul englez cere socoteală Spaniei, pentru anumite cetățeni germani, cari se plimbă cu — și fără rost — prin Spania și cere socoteală Spaniei pentru faptul că a trimis în Anglia bombe, în niște lăzi de portocale.

Odată cu aceste măsuri de constrângere, atât Statele Unite cât și Anglia au hotărât să aplice măsură de ordin economic împotriva Spaniei. Astfel America a oprit exportul de petrol în Spania, iar Anglia este gata să aplice și ea măsuri asemuitoare.

Din toate acestea se vedește planul aliaților de a câștiga de partea lor unele state europene, fără a purta cu ele un război sângeros. Desigur, însă, că acolo unde nu reușesc cu lupta diplomatică, vor întreprinde și mijloace de natură militară, în care scop au făcut de altfel, toate pregătirile.